

LETNIK XXVII, MAREC-APRIL 2019

Mir
3-4

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: BOG PRIHAJA V SVET BREZ BOGA

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. februarja 2019

»Dragi otroci!

Danes vas kličem k novemu življenju.

Ni pomembno, koliko let imate, odprite svoje srce Jezusu, ki vas bo preobrazil v tem milostnem času in vi se boste, kot narava, rodili v novo življenje v Božji ljubezni in odprli boste svoje srce nebesom in nebeškim stvarjem.

Jaz sem še z vami, ker mi je Bog dopustil, iz ljubezni do vas.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. marca 2019

»Dragi otroci!

To je milostni čas. Kot se narava obnavlja k novemu življenju, ste tudi vi poklicani k spreobrnjenju. Odločite se za Boga. Otročiči, prazni ste in nimate radosti, ker nimate Boga. Zato molite, dokler vam molitev ne postane življenje. Išcite v naravi Boga, ki vas je ustvaril, kajti narava govori in se bori za življenje, ne za smrt.

Vojne vladajo v srcih in narodih, ker nimate miru in ne vidite, otročiči, brata v svojem bližnjem. Zato se vrnite k Bogu in molitvi.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

TEMA MESECA: BOG PRIHAJA V
SVET BREZ BOGA ... 6

INTERVJU

Taeckyu La ... 12

SVETNIK 20. STOLETJA

Sv. José (Jožef) Sánchez Del Río... 17

VIDCI O POSTU

Mirjana Dragičević Soldo, Jakov Čolo
... 22

MOLITEV

Umivanje nog ... 24

V SPOMIN

Maja Zalar ... 26

POROMALI SMO

Lepa doživetja in velike milosti ... 28

Vprašanja in odgovori ... 32

VABILO VELESOVO ... 34

Z MARIJO BEREMO SVETO

PISMO ... 36

ROMANJE INVALIDOV ... 39

VEČERNA MOLITEV ... 40

RAZMIŠLJANJE s. Emmanuele ... 41

ROMANJA ... 45

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Čeprav se je postni čas že krepko prevesil v drugo polovico, vam ob tokratni številki pošiljamo **prilogo** – medžugorski **križev pot**, ki ga je napisal Primož Krečič. Medžugorski ni le zaradi fotografij v njem, ampak zato, ker je nastajal in že bil moljen prav med vzpenjanjem na Križevac in so bronaste upodobitve posameznih postaj služile kot podlaga za premišljevanje. Želimo si, da bi ga čim večkrat jemali v roke in ob njem meditirali, obujali spomine na minula romanja in živeli iz sporočil, ki nam jih daje Marija.

Počasi začnemo priprave na enega naših osrednjih dogodkov, na **MARIJIN DAN**, ki bo tudi letos v **Velesovem (Adergas)**, in sicer **8. junija**. Že sedaj vas prisrčno vabimo, da se organizirate tako, da se ga boste mogli udeležiti.

Tokratna osrednja tema, **Bog prihaja v svet brez Boga**, prinaša ugotovitve o sedanjem trenutku zgodovine. Po drugi strani pa iz mnogih citatov iz Marijinih sporočil lahko razberemo, česa nas Marija prosi, da bi se bolj približali Bogu. Prisluhnimo ji, naredimo ji veselje in zmanjšajmo njeno bolečino.

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. februarja 2019*

*»Dragi otroci,
ljubezen in dobrota nebeškega Očeta razodevata to, kar
spodbudi rast vere, kar se razlaga in kar prinaša mir,
gotovost in upanje. Tako vam tudi jaz, otroci moji,
po usmiljeni ljubezni nebeškega Očeta vedno znova
kažem pot k svojemu Sinu, k večnemu odrešenju. A
žal, mnogi moji otroci me ne želijo slišati, mnogi
moji otroci dvomijo. A jaz, jaz sem vedno v času in
nad časom poveljevala Gospoda za vse, kar je
naredil v meni in po meni. Moj Sin se vam daje, lomi
kruh z vami, govori vam Besede večnega življenja, da
jih prinašate vsem. A vi, otroci moji, apostoli moje
ljubezni, česa se bojite, ko pa je moj Sin z vami? Darujte
mu svoje duše, da bi mogel biti On v njih in da bi vas
mogel narediti za orodja vere, orodja ljubezni.
Otroci moji, živite evangelij, izkazujte usmiljeno
ljubezen bližnjim, nad vsem pa naj bo vaša
ljubezen do nebeškega Očeta. Otroci moji, niste
združeni po naključju. Nebeški Oče nikogar ne
združuje po naključju. Moj Sin govori vašim
dušam. Jaz vam govorim s srcem. Kot mati
vam pravim, pojdite z menoj, ljubite drug
drugega, pričujte. Ne bojte se s svojim
zgledom braniti resnice, Božje besede, ki je
večna in se nikoli ne spremeni. Otroci moji,
kdor deluje v svetlobi usmiljene ljubezni in
resnice, mu vedno pomagajo nebesa in ni
sam. Apostoli moje ljubezni, naj vas vedno
prepoznajo med vsemi drugimi po vaši
skritosti, ljubezni in vedrini. Jaz sem z vami.
Hvala vam.«*

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. marca 2019*

*»Dragi otroci,
imenujem vas apostole svoje ljubezni. Kažem vam svojega Sina,
ki je resnični mir in resnična ljubezen. Kot Mati vas po Božji
milosti želim voditi k Njemu.*

*Otroci moji, zato vas kličem, da opazujete sebe, izhajajoč iz
mojega Sina, da s srcem gledate vanj in da s srcem vidite,
kje ste, kje je vaše življenje.*

*Otroci moji, kličem vas, da bi dojeli, da živite
zahvaljujoč mojemu Sinu, po Njegovi ljubezni in
žrtvi.*

*Vi želite od mojega Sina, da bi vam bil milostljiv,
jaz pa VAS kličem k usmiljenju. Od Njega želite,
da bi bil dober in da vam odpušča, a koliko
časa jaz prosim vas, svoje otroke, da
odpuščate in ljubite vse ljudi, ki jih srečujete.
Ko boste s srcem dojeli moje besede, boste
dojeli in spoznali pravo ljubezen in boste
mogli biti apostoli te ljubezni, moji apostoli,
moji dragi otroci.
Hvala vam.«*

TEMA MESECA

BOG PRIHAJA V SVET BREZ BOGA

Posledice državnega ateizma

Vzhodne države so bile po drugi svetovni vojni deležne državnega ateizma, ki je na temelju bojevitega komunizma skušal izkoreniniti vero, obenem pa uvajal svojo 'kvazi' religijo, ki se je ohranila v nekaterih praznikih in simbolih. Biti veren je pomenilo biti zastarel, nerazgledan, neznanstven, verjeti v mite.

Prihod Marije

V okolju, kjer je bilo v javnosti prepovedano govoriti o Bogu, je Božja Mati povabila k spreobrnjenju, da bi se ljudje vrnili k Bogu in bi zavladal mir. **Bila je prava »bomba od zgoraj«**, na katero režim ni znal odgovoriti drugače kot z nasiljem in ustrahovanjem. Bolj kot sta se udba in režim trudila, da bi zatrla to

dogajanje, bolj so ljudje prihajali. Režim je pritisnil na vidce in njihove družine, ovirali so dostop na Podbrdo, obsodili in zaprli so župnika fra Joza Zovka. Vidci so bili mladi, vendar so se ob Marijinih obiskih in sporočilih prekalili v duhovnosti in vztrajali v svojem poslanstvu. Marija jih je vzgajala, želela je, da bi bili odprti za duhovno rast. Marija jih je opomnila: **»Otroci, brez Boga ne boste imeli prihodnosti**, ne upanja, ne zveličanja.« (25. 7. 2015)

Potrošništvo

Komunistična vladavina se je podrla sama v sebi, na njeno mesto pa se je vedno bolj naseljevalo potrošništvo, ki je pred tem osvojilo Ameriko in Zahodno Evropo. Sredstva javnega obveščanja so močno podprla

masovno potrošnjo, potovanja, uživaštvo, beg v droge. V ozadju je bila skušnjava satana, ki je stopil na mesto Boga.

Želja po osvoboditvi od Boga

Za osvoboditev od Boga se bijejo srditi boji. Liberalne demokracije in levičarski anarhisti dvigajo roke v podporo zakonu o splavu, evtanaziji, porokah istospolnih, o spremembi spolov in marsikaj. Ženske še posebej jurišajo v svoji emancipaciji in ne vedo več, kdo so in komu naj služijo oziroma kdo naj njim služi. Veja človeške narave je odžagana skoraj do kraja, da se nevzdržno približujemo apokaliptičnim časom ali vsaj menjavi civilizacij. Skušnjava napuha ostaja živa vsa stoletja, **Satan zavaja naivno človeštvo, da bi se odcepilo od Boga** in raje častilo njega s svojim grehom ter razpuščenostjo. Sveto pismo govori o odpadu od Boga in od Kristusa, o tem, da bodo množice častile 'Zver' in da bodo žrtve te njene požrešnosti povsod, tudi v krščanskih skupnostih.

Nasprotja in boji

V ta svet prihaja Marija, da bi v svojih prikazovanjih povedala, da svet brez Boga potrebuje razodetje o Bogu. S preprostim, vendar močnim in prepričljivim jezikom odkriva celoviti pogled na svet, na ljudi, Boga in prihodnost. V videnju je povedala: »Vabim vas, da razmišljate

o svoji prihodnosti. **Vi gradite novi svet brez Boga, samo s svojimi močmi**, zato ste nezadovoljni in nimate veselja v srcu.« (25. 1. 1997)

Satan zapeljuje ljudstva, ki so še pred nedavnim živela iz krščanskih vrednot in tradicije. Ne bo treba več dolgo, da bo človeštvo imelo za boga le samega sebe, svoj standard in užitke. Kraljica miru govori: »Danes vas vabim, **da bi bilo vaše življenje povezano z Bogom Stvarnikom**, ker bo samo tako vaše življenje našlo smisel in boste spoznali, da je Bog ljubezen. Bog me pošilja k vam iz ljubezni, da bi vam pomagala spoznati, da brez Njega ni prihodnosti, niti veselja, predvsem pa ni večnega zveličanja.« (25. 4. 1997) Skušnjavec vstopa v odločilni napad, svet želi spremeniti v pekel, da bi se kljub blagostanju ljudje nikjer več ne našli, ampak da bi bili izgubljeni in bi preklinjali Boga, ki so ga zavrgli.

Marija želi povedati, da Bog obstaja

Marija je človek, ki **je najbližje Bogu** in po njej je Bog najbližje človeštvu. Zato ga prav ona pozna kot nihče drugi, zlasti pa živi z Njim v tesni povezavi. Vsaka njena beseda je izraz globokega spoštovanja, ki ga čuti do Njega, tesne bližine, zlasti pa neskončne in vdane ljubezni.

Po drugi strani pa more Marija kot poveljučana v nebesih **gledati na svet z vidika večnosti in Boga**. Vidi

Satanov načrt nad človeštvom, kako da ga želi odvesti proč od Boga in sebe postavi na njegovo mesto. Pogovarjala se je s preprostimi mladimi iz Hercegovine in jim razkrivala pasti hudobije ter Božji načrt rešitve. Od vsega začetka je izpostavila pomen zgodovinskih sprememb in napredovanje masovnega ateizma, kot da bi bil Bog odsoten iz življenja družbe ter posameznikov. Greh sveta je to, da se ne zanima več za Boga. Obenem pa močno naglaša, **da je človek sposoben spoznati Božji obstoj**. Vsi smo poklicani iskati Boga in uresničiti, kar on želi. (25. 2. 1984) V ateizmu je stari strup iz prvih časov človeštva, je uporništvo Bogu, ki mu človek ne želi niti služiti, niti ga priznavati za Boga. Marija se predstavlja kot Kraljica miru, da bi

povedala, da je mir potreben za zveličanje sveta. Samo v Bogu, iz katerega prihaja resničen mir, je mogoče najti veselje. Zato vabi k spreobrnjenju. (16. 6. 1983)

Marija govori o Bogu

Marija želi govoriti vsem svojim otrokom, tudi tistim, ki niso del Cerkve. Rada bi jih spomnila, **da obstaja samo en Bog in ena sama vera** (29. 6. 1981) in da je med ljudmi in Bogom en srednik odrešenja, Jezus Kristus. Zato spodbuja: »Imejte vero vanj.« (23. 2. 1982) Marija ne govori o Bogu kot o najvišji biti, ki je skupna vsem religijam, ampak o Bogu razodetja, ki je zaživel v človeškem telesu in se podaril svetu kot Odrešenik in Zveličar v osebi Jezusa Kristusa. Ona, ki je povezana z globinami

Svete Trojice bolj kot vsaka ustvarjena stvar, **vodi na svet valove Božje ljubezni.**

Pomembno je govoriti ob Bogu v času, ko so ljudje Nanj pozabili, in to tako, da bodo mogli zopet stopiti v Njegovo človeškost ter skrivnostnost. Te besede so navdušene, občutene, življenjske, povsem drugačne od tistih, ki govorijo o Bogu neangažirano, brezčutno,

leksikonsko. **Marija žari ob besedi Bog.** Zato njena materinska ljubezen prodira v človeška srca in jih odpira za sprejem Gospoda. Ko govori o Bogu, ga že podarja. Želi, da bi se vsak od njenih otrok srečal z Bogom v intimni skrivnosti svojega srca, tako da bo postal ljubezen, ki poživlja njegovo življenje: »Odprite svoje srce

in dajte Bogu čas, da bo vaš prijatelj. **Ko nastane pravo prijateljstvo z Bogom, ga ne more uničiti nobena nevihta.**« (25. 6. 1997)

V teh letih teme in laži medžugorska sporočila ohranjajo pričevanje o Bogu pristno in navdušujoče, da propadajo mnogi poskusi nekih modernih predstav vere in verskega življenja.

Marija vabi k molitvi

Za odprt sprejem Boga je potrebna molitev. Marija je povabila vidce k molitvi, želela jih je prebuditi in po njih vso Cerkev. Vidcem je rekla, **naj bo molitev kot življenje**, to je tisto, po čemer hrepenijo človeška srca. Naj molijo, da bodo odkrili veličino in veselje življenja, ki jim ga Bog

podarja. **Z molitvijo bo rasla njihova vera in prijateljstvo s Kristusom**, občutili bodo lepoto in veselje. Ko je vabila župnijo k spreobrnjenju, je rekla: »Molite, molite, molite!« (19. 4. 1984)

Molitev nas naredi podobne Mariji. **Kjer častijo Marijo, tam je prisotna molitev**. Cerkev, ki moli, je sredstvo Božjega blagoslova in zagotovilo za prihodnost človeštva. Tako je Marija vse od začetka vodila vidce, da so našli Boga in rasli v prijateljstvu z Njim. Podpirala jih je v molitvi, da bi njihove prošnje dosegle izpolnitev.

V preprosti molitvi se Bog razodeva in ljudje ga moremo spoznati. Tako so ga tudi vidci sprejeli in spoznali po Mariji. Bog prihaja ponižno, trka na vrata srca, vabi, da ga sprejmemo. Sprejeti ga je mogoče v ponižnem dejanju pritrditve in odprtosti. Vidci se učijo od Marije, da Bog vstopi v

življenje ljudi, **ko molijo s srcem, ko se zares izročijo Bogu**. To je velik čudež v dobi, ko ljudje ne zaupajo in se nikomur zares ne izročijo v ljubezni.

Marija se je v Medžugorju predstavila kot Gospodova dekla. S tem je že na začetku svojih prizadevanj pokazala svoj neločljivi odnos z Jezusom. Pri njej občudujemo predanost Bogu in povezanost z Jezusom: vse, kar je, kar dela, moli, živi, je v odnosu z Njim. Ni mogoče razumeti in sprejeti Milosti polne brez njenega odnosa z učlovečenim Sinom. Temelj vsega je njeno materinstvo, telesno in duhovno, odnos vere, ki zdrži v vseh preizkušnjah, tudi ob trpljenju, smrti in grobu. **Marija je Jezusova Mati in Mati ljudi**. Njeno Božje materinstvo prehaja v vse pore človeštva in odpira srca za sprejem Jezusa.

Marija – pričevalka

Kot je bila Marija v svojem zemeljskem življenju tiha pričevalka Njegove božanskosti, tako tudi v tem času trdno vodi človeštvo k veri v Odrešenika. Zato se je že na začetku **prikazala z otrokom v naročju**. Zlasti pa prihaja z Jezusom v naročju v božičnem času, ko Jezus potrjuje, da je Odrešenik, izvir miru, veselja in izpolnitve vseh človeških hrepenenj. Jezusa je treba sprejeti na način, kot so ga sprejeli pastirji in modri v Betlehemu. Na takšen način se krepí vera med generacijo, ki je skoraj izgubila vero v Boga.

Pričevalka učlovečenja je tudi pričevalka trpljenja, smrti in vstajenja. Kdo je bolj kot Marija delil bolečino s trpečim Odrešenikom? Križ je bil tudi vrhunec njene duhovne poti, tedaj je bila najgloblje soudeležena pri dogajanju odrešenja. Križ se je kot meč zaril v njeno srce. **V Medžugorju je Marija izpostavila križ že od začetka prikazovanj.** 26. 6. 1981 se je prikazala vidkinji Mariji, ko se je spuščala s Podbrda. Pri prikazanju je bil v Marijinem ozadju lesen križ. Marija je bila v solzah, ljudi je povabila k spravi in pomirjenju z Bogom. Križ kraljuje nad planoto Medžugorja, poleg Hriba prikazovanj. Križ bo v prihodnosti zopet postal znamenje žrtve in ljubezni.

Kraljica miru je postavila križ v **središče verovanja**, naročila je naj častijo Jezusove odrešenijske rane, ker jih je prejel zaradi človeških grehov in grehov župnije. (22. 3. 1984) Jezus trpi tudi danes zaradi naših grehov. (29. 3. 1984) Marija spodbuja h kesanju za rane, ki so povzročene njenemu Sinu. (5. 4. 1984) **Marija se trudi, da bi Jezus stopil v to neverno generacijo.** Želi si to, ker ve, da jo samo njen Sin more rešiti tolikih vozlov, ran in nemoči.

Primož Krečič

Marec-april 2019

11

INTERVJU

OD BUDISTA DO KATOLIŠKEGA DUHOVNIKA

Na Radiu Mir Medžugorje je bil pred letom dni gost duhovnik iz Južne Koreje, salezijanec iz Seula po imenu Taeckyu La. Za človeka, ki je najprej bil budist, se nato spreobrnil v krščanstvo in kasneje postal duhovnik, je bilo to drugo romanje v mesto molitve in miru.

V intervjuju je povedal, kako je iskal resnico, kako je Jezusa spoznal z branjem Svetega pisma, Marijo pa preko Medžugorja.

Hvaljen Jezus in Marija, dobrodošel.

Veseli me, da sem tukaj.

Duhovnik Taeckyu, povejte nam, na kakšen način ste izvedeli za Medžugorje in kdaj ste ga prvič obiskali.

Ne spomnim se točno, kako sem izvedel za Medžugorje, prvič pa sem ga obiskal lani v marcu.

Kako je prišlo do tega, da ste prišli prvič? Kaj vas je spodbudilo drugič?

Torej prvič, ko sem prišel v Medžugorje, so me poklicali z neke turistične agencije, ki je organizirala romanje. Duhovnik, ki naj bi spremljal romarje, namreč ni mogel na pot, zato so prosili mene, da bi bil jaz duhovni spremljevalec skupine. Zdaj, drugič, pa sem prišel, ker me je povabil prijatelj. Prišla sva samo midva, da bi lahko bila tukaj in molila.

Ali nam lahko poveste kaj več o sebi? Vemo, da ste odraščali v budistični družini in da ste se prvi spreobrnil v katoliško vero ter postali duhovnik. Koliko let ste imeli, ko ste bili pri svetem krstu? Ali nam lahko poveste tudi kaj o svoji poti spreobrnjenja?

Imel sem petindvajset let, ko sem bil krščen. V naši družini sem najmlajši od devetih otrok.

To, da je moja družina budistična, je treba razlagati tako: če v Koreji nekdo ne prakticira vere, ga takoj

označijo za budista. Namreč pri nas je to tradicionalni način izražanja vere. Ko sem imel približno osemnajst let, je moja mama zbolela. Umrla je, potem ko je osem let prenašala težko bolezen. Ob tem sem se jaz ves čas spraševal, kaj je smisel življenja. Zakaj trpljenje in kaj je smisel v letega? Spraševal sem se tudi, zakaj moramo umreti. V času mamine bolezni sem odhajal v budistični tempelj in molil k Budi ter ga prosil za mamino ozdravljenje. Buda je učil, da se, dokler živimo, ne moremo izogniti trpljenju in da se moramo z odpovedovanjem naučiti trpeti, ker je trpljenje smisel življenja. V tem času sem se tudi stalno spraševal, kdo je Bog, Jezus, kdo je Buda. Kaj je vera? Ali Bog obstaja?

Umrla mi je mama, pred tem sem še diplomiral in dobil službo v podjetju v Seulu, ki je bilo popolnoma protestantsko. To se je videlo po

načinu delovanja podjetja. Prakticirali so vero tudi med delovnim časom. Eno od pravil je na primer bilo, da so se zjutraj delavci dobili v pisarni in brali Sveto pismo ter premišljevali Božjo besedo. Nekega dne sem takrat, ko še ni bilo drugih delavcev, stopil v tisto pisarno in začel brati Sveto pismo. Med branjem Božje besede sem nenadoma začel jokati, a niti sam ne vem zakaj. Solze so kar same polzele po obrazu. Po tej izkušnji sem se odločil prejeti sveti krst v katoliški in ne v protestantski cerkvi. Moral sem se prijaviti na ure katekizma, kjer sem spoznaval katoliško vero, in po šestih mesecih sem smel pristopiti k svetemu krstu. V času študija sem imel veliko protestantskih prijateljev, ki so me poskušali »zvabiti« na svojo stran, da bi postal član njihove Cerkve. Podobno je bilo tudi kasneje v službi. Njihove besede in dejanja so se med

Foto vir: <http://radio-medjugorje.com/>

Marec-april 2019

13

seboj dobro skladala in bili so kar precej prepričani, da bom postal eden od njih in njihove Cerkve. Jaz pa sem v srcu vedno čutil željo, da postanem katolik, čutil sem: če bom pripadal kateri drugi veri, bo to katoliška vera. **Kako pa ste potem spoznali katoliško vero in kako dolgo je zorela odločitev, da postanete duhovnik?**

Ko gledamo katoliško Cerkev v Koreji, lahko na splošno rečemo, da je dobra in med ljudmi ima tudi ugled. Tudi tisti, ki niso katoliki, jo vidijo tako. Druga stvar, ki sem jo opazil, so nekatere podobnosti z budizmom. Na primer razmišljanje o tem, kako naj vidimo Boga, je pri obeh verah podobno. Ko sem hodil v šolo, sem se učil nemščino pri neki katoliški redovnici. Katoliška vera je torej v Koreji zelo prisotna. Imamo

tudi veliko katoliških šol, ki veljajo za zelo ugledne. Katoliška vera je zelo blizu duhu korejskega naroda, korejski mentaliteti.

V času svojega odraščanja sem se pogosto spraševal, kdo je Bog, Jezus, kaj je prava resnica. Budizem mi je pomagal, da sem si odgovoril na določena vprašanja, vseeno pa je še ostalo vprašanje v srcu, ki me je razjedalo: kaj je resnica? Krst mi je pomagal, da sem prepoznal pomen prave vere in kaj je prava resnica.

Ko sem bil zaposlen, sem se srečal s salezijanci. V njihovem centru sem se kot prostovoljec vključil v delo z mladimi in s tistimi, ki so potrebovali pomoč pri izobraževanju. Vsak dan po službi sem odhajal tja in jim pomagal pri učenju. Ob tem sem imel priložnost spoznavati tudi duhovnike – salezijance. Bili so srečni,

pripravljali so različna srečanja za otroke in mlade ter mi dajali vtis, da živijo v polnosti svoje življenje. Začel sem premišljevati, da so bile moje dotedanje želje preveč posvetne, ker sem si želel ustvariti uspešno kariero. Pri prostovoljnem delu pa sem spoznaval, v čem je prava sreča in smisel. V skupnost salezijancev sem vstopil z devetindvajsetimi leti, duhovnik pa sem postal, ko sem imel štirideset let. Torej sem sedaj že trinajst let duhovnik.

Ali se je še kdo v družini spreobrnil v katoliško vero?

Od devetih otrok so štirje že umrli; od petih, ki smo še živi, smo trije katoliki.

Ali vam je bilo težko odvreči budizem v svojih mislih in iz življenja?

Pravzaprav bi lahko rekel, da se ga nikoli nisem trudil zavreči, ker mi je prav budizem pomagal, da sem spoznal katoliško vero.

Ali je budistična skupnost ljubsomna in dela težave tistim, ki odidejo iz njihove vere?

V Koreji se to ravno ne dogaja, ker so ljudje zelo odprtega duha. Kdor njih spoštuje, je lahko brez skrbi, da bodo tudi oni njega spoštovali. Ni nekih slabih izkušenj.

Koliko prebivalcev je v kateri veri (približno v odstotkih)?

V Koreji je 50 milijonov prebivalcev. Od tega je 10 % katolikov, približno 10 milijonov je protestantov, nekje

med 40 in 50 % je budistov, islama in ostalih ver pa je zelo malo. Večinoma med tujci, ki so prišli živeti v Korejo.

Koliko časa potrebujete, da pridete iz Seula do Medžugorja?

Letenja z letalom je 12 ur, vendar potovanje traja dosti dlje zaradi čakanja na ustrezne letalske zveze.

Kaj je v vas zapustilo prvo romanje v Medžugorje? Kakšni so bili vaši vtisi?

Vsaka redovniška skupnost ima svoj način molitve k Mariji. Pri salezijancih je najbolj znana molitev k Mariji Pomočnici. Dolgo časa sem si mislil, da je to dovolj. Po prihodu v ta kraj pa sem spoznal, da je Jezus poklical svojo Mater v nebesa. Ona je v nebesih, ampak iz nebes lahko pride na zemljo, kadarkoli je to potrebno ... Ko sem se po prvem romanju vrnil domov v Korejo, sta se moja molitev in duhovno življenje zelo poglobila. Sem si pa zelo želel priti ponovno sem, v Medžugorje.

Kaj vam je najbolj všeč v Medžugorju?

Ko bivam tukaj, največji vtis name naredi mir, še posebej v času molitve.

Opažamo veliko romarjev iz Južne Koreje, ki molijo, gredo na Križevac in na Hrib prikazovanj, se postijo oziroma darujejo žrtve. Ali je to za vaš narod nekaj pristnega?

Ko se ljudje odločijo za žrtev, mislim, da ne premišlujejo o tem, da je to

Foto vir: <https://korcan50years.files.wordpress.com>

povezano s trpljenjem ali odpovedjo. To je značilno tudi za Cerkev v Koreji, ki je bila v preteklosti zelo preganjana. Njim so žrtve nekaj normalnega, zato niti ne premišlujejo o tem, da je to poseben napor.

Kako boste še naprej pričevali svojo vero tistim, ki bodo po vašem pričevanju postali katoliki?

Vsaka družba, vsaka država je nekaj posebnega. Slišal sem, da je tudi Bosna in Hercegovina zelo posebna. Zdi se mi, da bi bilo spreobrnjenje nekoga v Koreji lažje sprejeto kot tukaj, ker je dovolj, da nekdo sprejme in živi vero.

Kaj pa vaše sporočilo za konec pogovora?

Dokler sem bil budist, ves čas sem poslušal to, da je življenje trpljenje.

Od svetega krsta dalje pa vem, da obstaja trpljenje, da pridejo skušnjave, vem pa tudi, da je življenje radost. To je tudi moja glavna misel, ki bi jo želel posredovati drugim: v življenju je poleg trpljenja in skušnjav tudi radost in potrebno je živeti to veselje v polnosti.

Hvala za čudovito sporočilo in za to, da ste bili gost na Radiu Mir Medžugorje.

Hvala tudi vam.

Prevod in priredba Petra Černivec

Vir: zvočni zapis <http://radio-medjugorje.com>

SVETNIK 20. STOLETJA

Foto vir: <http://operariosdelreinodecristo.org>

SV. JOSÉ (JOŽEF) SÁNCHEZ DEL RÍO

»Nihče naj te ne prezira zaradi tvoje mladosti. Bodi pa vernim zgled v besedi, vedênju, ljubezni, veri in čistosti.« (1 Tim 4,12)

»Naj vekomaj živi Kristus Kralj! Naj živi sveta Marija iz Guadalupe!« so bili vzkliki, ki so odmevali v Mehiki v letih med 1926 in 1929. Te besede pa so žal vse prevečkrat odmevale kot zadnje izrečene na tem svetu na ustnicah številnih umirajočih za Kristusa Kralja in vero, ki pod takratnim režimom mehiškega predsednika Plutaca Eliasa Callesa ni bila dovoljena. Oblastniki so jo razumeli kot nasprotovanje vladi in državi, čemur je sledilo izgnanstvo ali še bolj gotovo smrt. To so bile tudi

zadnje besede, ki jih je pred smrtjo izgovoril sv. José Sánchez del Río, komaj štirinajstleten fant, ki je bil 16. oktobra 2016 razglašen za svetnika.

José Sánchez del Río je bil rojen v zahodni Mehiki, v mestecu Sahuayo. Mesto je bilo središče in pomemben center gibanja kristiade, tako imenovanih cristerosov, ki so se zavzemali za pravico do katoliške vere, zakramentov, svete maše in svobode. Vlada je namreč v tem času zasegla katoliške šole in semenišča, prepovedala je verouk, Cerkvi zasegla premoženje, nadškofe poslala v izgnanstvo, ukinila redove, duhovniki niso smeli nositi duhovniških oblačil, obhajati svetih maš, večkrat so jim sodili in jih

Foto vir: <https://i2.wp.com>

veliko usmrtili. Javno je bilo prepovedano izražanje svoje vere in če je bil kdo tako pogumen, je bil prav tako obsojen na smrt. Po besedah zgodovinarja Meyerja so v Mehiki do leta 1930 pobili ali mučili več kot dvesto tisoč ljudi iz vseh družbenogospodarskih slojev. 25 mučencev iz tega časa je za svetnike razglasil papež Janez Pavel II., 20. novembra leta 2005, za praznik Kristusa Kralja, pa je papež Benedikt XVI. v Mehiki med sveto mašo razglasil še trinajst mučencev, med njimi 14-letnega Joséja Sáncheza del Ria za blaženega.

Ta mladi mučenec se je s svojo gorečnostjo in pogumom še posebej zapisal v srca Mehičanov in tistih, ki so izvedeli zanj in se mu priporočali.

Rodil se je v izredno verni družini 28. marca 1913 in bil tretji od štirih otrok. Njegova dva starejša brata sta se že kmalu priključila gibanju cristerosov in tudi on je želel pri tem sodelovati. Ljubil je Jezusa in Marijo in na vsak način želel prispevati k boju za vero. Prosil je svoje starše, naj mu dovolijo, da se tudi sam pridruži skupini. Po številnih prošnjah je José dejal mami: *»Prosim, pusti mi, da grem in dobim možnost priti v nebesa tako hitro in tako kmalu.«* Starši so na koncu le popustili.

Vodja gibanja mu je dodelil funkcijo zastavonoše in dobil vzdevek *»Tarcizij«* po mlademu Rimljanu, ki je bil ubit, ko je branil posvečeno hostijo. 25. januarja je bil v borbi ubit konj poveljnika Mendoze in José mu je dal svojega ter ga ščitil, da se je leta lahko umaknil na varno. Vladna vojska ga je ujela in zaprla. Zaprt je bil v domači vasi v cerkvi, ki so jo oskrunili in preuredili v kokošnjak. Mladega fanta je to zelo razjezilo, saj so bile kokoši povsod po cerkvi, zato je nekaterim iz protesta zavlil vrat. To je vojake še dodatno razjezilo.

Vojaki so ga prepričevali, naj pusti vero in se jim pridruži. Edino, kar bi moral storiti, je bilo, da bi na ves glas rekel, da Kristus ne obstaja. José o tem ni želel ničesar slišati, amapk je le ponavljal: *»Naj vekomaj živi Kristus Kralj!«* To je vojake samo še bolj razjezilo. Poskušali so ga

»omehčati« še na druge načine, vendar je José trdno vztrajal pri svojem.

Teta mu je v zapor na skrivaj uspela prinesiti sveto hostijo.

10. februarja okoli enajstih zvečer pa so se vojaki surovo znesli nad fantom. S podplatov so mu odrli kožo, ga prisilili hoditi po soli in ga odvlekli na pokopališče. Ves čas so mu obljubljali, da mu bodo prizanesli, če se le odpove svoji veri. Zahtevali so, naj teče in pri tem so ga topli in zabodli z nožem. José je ves čas molil in še bolj vztrajno ponavljal svoje vzklike, zato je poveljnik izgubil potrpljenje in ga ustrelil. Na

njegovem truplu so kasneje našli listek, na katerega je napisal: *»Draga mama, ujeli so me, nocoj bom ustreljen. Obljubljam ti, da bom v raju pripravil mesto za vse vas. Tvoj José, ki umira med obrambo katoliške vere, iz ljubezni do Kristusa Kralja in do Marije iz Guadalupe.«*

Za svetnika ga je 16. oktobra 2016 razglasil papež Frančišek na trgu svetega Petra v Vatikanu. Spomin nanj obhajamo 10. februarja. Velja za zavetnika mladih, čeprav ob njem lahko poudarimo tudi, da ni bil le izjemno mlad mučenec krščanske vere, ampak tudi mučenec temeljnih človekovih pravic: pravice do

Marec-april 2019

19

osebnega mnenja in svobode govora, pravice do izpovedovanja in izražanja vere, skratka pravic, ki so bile v vseh totalitarnih režimih zanikane.

Čudež za razglasitev za svetnika

29. januar 2016 – ozdravitev dojenčka z možgansko okvaro na priprošnjo sv. Joséja. Zdravniki so napovedali, da za otročka ni nobenega upanja za preživetje. Ximena Guadalupe Magallón Gálvez je bila septembra 2008 stara le nekaj tednov, ko so jo starši peljali na grob sv. Joséja. Dojenčica je dobila vročino. Na različnih pregledih in pri različnih zdravnikih niso uspeli takoj ugotoviti, kaj se z deklico dogaja.

Starši so jo zaradi vsega tega zelo hitro krstili. Potrebna je bila tudi nujna operacija zaradi krvavitev in postavljene diagnoze.

Končno so postavili diagnozo. Ugotovili so, da je bila glavna bolezen tuberkuloza in da je 90 % dekličinih možganov mrtvih, posledično po mnenju zdravnikov ni bilo možnosti za preživetje. Mama in oče pa sta vsak dan hodila k maši in jo priporočala svetniku Joselitu (ljubkovalno ime tega mladeniča). Ko je nekega dne mati držala deklico v rokah in molila ter jo izročala svetniku, jo je deklica pogledala in se ji nasmehnila. Zdravnik tega ni mogel pojasniti; naredili so CT glave, ki je pokazal, da so si možgani 80-odstotno opomogli, po enem dnevu pa je povsem okrevala. Zdravniki so za deklico sprva napovedali težko situacijo: četudi bi preživel, ne bi mogla ne govoriti, ne jesti sama in bi imela velike okvare. Vendar je deklica po priprošnji k svetniku povsem ozdravela.

Vse dokumente tega dogajanja je preveril tudi papež Frančišek, ki je prav na podlagi čudežnega ozdravljenja te deklice blaženega Joséja razglasil za svetnika.

Molitev k svetniku

Dragi Gospod! Pomagaj mi, da bom pogumen in trden v predanosti tebi. Pomagaj mi odkriti krivice in pravico

v mojem času, za katero se je vredno zavzemati in jo braniti. Daj mi vztrajnost in željo pomagati drugim za vsako ceno. Pomagaj mi, da spoštujem Kristusa kot Kralja svojega življenja.

Sveti José Sánchez del Río, prosi za nas. Amen.

Dragi Gospod, pomagaj mi, da bom dovolj pogumen in močan. Pomagaj mi, da bom lahko molil za tiste, ki so prizadeli druge. Ti si Kralj mojega življenja. Pomagaj mi, da Te bom znal poslušati in drugim pripovedovati o Tebi.

Sveti José Sánchez del Río, prosi za nas. Amen.

Viri:

<https://www.catholicnewsagency.com/news/one-familys-unimaginable-suffering-paves-the-way-for-a-teens-sainthood-61117>

<http://www.synod2018.va/content/synod2018/en/youth-testimonies/saint-jose-sanchez-del-rio.html>

<http://svetniki.org/sveti-jose-jozef-sanchez-del-rio-mucenec/>

http://sl.radiovaticana.va/storico/2016/10/15/alfonz_marija_fusco%2C_elizabeta_od_svete_trojice_in_jo%C5%BEef_sanchez_del/sl-1265458

https://en.wikipedia.org/wiki/Jos%C3%A9_S%C3%A1nchez_del_R%C3%ADo

Pripravila: Klavdija Jurišič

Foto vir: <http://media02.radiovaticana.va>

Marec-april 2019

21

VIDCI O POSTU

MIRJANA DRAGIČEVIĆ SOLDO

Marija nas prosi za post ob kruhu in vodi na srede in petke.

Vem, da mnogim od vas to ni ravno všeč, da je to najtežje od vsega, kar prosi Marija. Tu, v Medžugorju, je zelo privlačno videti toliko različnih ljudi. Zanimivo pa je, kako smo v bistvu vsi enaki in kako, ko nam je težko, vsi podobno stokamo in jokamo. Na primer: ko romarjem prelagam post ob kruhu in vodi, me vedno vprašajo, če lahko vsaj zjutraj popijejo kavo. Lahko, jim odgovorim, vendar storite to, preden se Gospa prebudi, da vas ne bi videla!

Drugi vprašajo, če lahko imajo kosilo in so brez večerje. Spet nekaterim ni jasno, zakaj ravno sreda ali pa koliko ur traja post ob sredah – kot da ne bi vedeli, koliko ur imata sreda in petek ... Tako se na različne načine hočemo »izvleči«, ker naš post ni tak, kakršnega si želi Gospa. Ona pa je zelo jasna – kruh in voda.

Seveda ne prosi posta tistih, ki so zares bolni (ni mišljen glavobol, bolečine v trebuhu). Resni bolniki bodo v molitvi začutili, kaj lahko oni naredijo v zameno za post ob kruhu in vodi. Vsi ostali pa naj molijo, da bi jim bo Bog pomagal, da se bodo postili tako, kot Gospa želi.

Moč za postenje je Božji dar.

Gospa tudi želi, da gremo vsaj enkrat mesečno k spovedi in da Sveto pismo dobi svoje mesto v družini. S tem hoče povedati, naj ga beremo sleherni dan, ni pomembno koliko. Sveto pismo (knjiga) naj ne bo spominek na knjižni polici, ampak naj bi živo navzoče v naših domovih.

Ko mi Gospa da sporočilo, mi ga ne razlaga. Jaz ga dobim takega, kakršnega posredujem naprej. Zame je zelo pomembno sporočilo, ki ga je dala 2. aprila. Takrat sem prvič v vseh teh letih prikazovanj zbrala toliko poguma, da sem pred Gospo začeli komentirati njeno sporočilo. Gospa nam je rekla: »Prenovite Cerkev.« Ustrašila sem se, ker to ni ravno enostavno. Počutila sem se nemočno! Kajti mi smo tako majhni! Kdo smo mi, da bi obnavljali Cerkev? Zato sem jo vprašala: »Kaj pričakuješ od nas, Mati? Kaj lahko mi storimo?« Odgovorila nam je: »Dragi otroci!

Najprej obnovite sebe in svoje družine, potem pa vam bom jaz pomagala obnavljati druge.«

To prosim tudi jaz vas: obnovite sebe, svoje družine, da bomo potem lahko obnavljali druge.

JAKOV ČOLO

Marija nas vabi, da se postimo ob sredah in petkih. Kaj pa ona od nas želi, ko se postimo? Želi, da se postimo iz ljubezni in v tišini, ker ni treba, da vsi vedo, da se mi postimo. Mnogi pravijo, da je težko postiti se. Jaz pa pravim: če nekoga ljubimo, ni nič težko. Zakaj pa naj bi se pravzaprav postili? Spomnimo se Marijinih besed: »Z molitvijo in postom lahko dosežete vse, lahko zaustavite celo vojne.« Zaradi tega se je treba postiti.

V čem ljudje običajno grešimo? V življenju imamo vsi težke trenutke – in kaj tedaj običajno rečemo? Pritožujemo se: »Bog, kje si? Zakaj mi ne pomagaš?« Morali pa bi se vprašati, kje smo bili mi v svojem življenju, koliko časa smo posvetili Bogu, koliko smo molili, kako smo vzgajali svoje otroke, kakšen zgled smo bili, kaj smo storili, da se vse to ne bi zgodilo, vse to zlo, ki smo mu danes priče v svetu in pri nas. Bog je vedno z nami, mi pa, zaradi svojih grehov, ne želimo, da bi bil Bog tu. Naučiti se moramo svoje življenje položiti v Božje roke in Njemu

izročiti vse, kar se nam v življenju dogaja.

Mnogo je mladih, ki se pripravljajo na zakon. Kaj delajo? Ko se poročijo, rečejo: nočemo še otrok, malo moramo še sami uživati. Malo kasneje pravijo: odplačati moramo dolg za svoje stanovanje. Potem: sedaj pa moramo nekoliko časa posvetiti sebi. In šele nato: no, sedaj pa bi imeli enega otroka. Torej MI svoje življenje načrtujemo, ne izročamo ga v Božje roke. Sami hočemo odločati o svojem življenju. Potem pa pridejo težki trenutki – in kaj se takrat dogaja? Ne moremo razumeti ...

Če je Bog z nami, če je naše življenje v Njegovih rokah, bomo vedno vedeli, kako in kaj storiti. Vedno bomo našli odgovor na svoja vprašanja.

Vir: <https://www.medjugorje-info.com>

UMIVANJE NOG

Gospod, ko si zbral svoje apostole pri zadnji večerji
in jim zapustil dragoceni dar svojega telesa in krvi,
si želel podkrepiti ta prihodnji sveti spomin
s praktičnim dejanjem služenja,
podobno kot tvoja Mati na svatbi v Kani.
Tisti, ki se približajo tvojim ubogim,
morajo prehoditi dolgo pot občutljive pomoči,
da bodo mogli biti deležni velikonočne zmage.

Slekel si vrhnje oblačilo, vzel vrč z vodo
in skledo za podstavek ter brisačo.
Začel si umivati potne in prašne noge,
ki so hodile po vročini in pesku po poteh,
na katerih si oznanjal in gradil kraljestvo Boga.
K vsakemu možu si se občutljivo sklonil
in ga obdal z naklonjenostjo ter svežino.

S tem izrazom bližine in služenja si pokazal,
da se morata evharistični kruh in vino
spremeniti v praktično ljubezen, ki bo podpirala
naporno pot čez getsemanski vrt in ulice mesta,
ko te bodo gnali proti Golgoti.
Samo najbolj odločni izrazi ljubezni
bodo zdržali in svetili v noči preizkušenj,
v blatu hudobije in nasilja, ki bo hotelo uničiti
najlepše bisere lepote ter zaupanja.

Učencem si opral noge, da bodo po velikem padcu
z novo lahkoto stopili na svež, cvetoč travnik
tvojega vstajenja, ko bodo v tvoji žrtvi
oprane vse hudobije, vsa trdota in počasnost.

Gospod, ob pogledu na tvoje učence te prosim,
da se skloniš tudi k meni in k mojim prijateljem,
da nam umiješ noge in jih namažeš z dišečim oljem –
da bodo ponesle sodobnikom veselo novico
o zmagoviti ljubezni, ki se sklanja do vsakega grešnika
in ga očisti z vodo tvojega usmiljenja.

Primož Krečič

Foto vir: <https://upload.wikimedia.org>

V SPOMIN

MAJA ZALAR (1926–2013)

Tudi letos, na 6. obletnico njene smrti, je bil prvi petek – kot takrat, ko je zaključila svojo zemeljsko pot. Ob tem moramo povedati, da Maja na prvi petek nikoli ni ostala brez maše in obhajila.

Vodiči smo prav takrat bili na romanju v Medžugorju, zato smo se pokojne Maje še posebej spomnili.

Tudi leta 1995, ko je na Hrvaškem divjala najhujša vojna, smo z Majo romali v Medžugorje. Kar se je zgodilo na enega od prvih petkov, je živ dokaz, da nas Božja previdnost ne pozabi, če se zatekamo k Mariji. Zgodilo bi se namreč lahko marsikaj hudega. Opozorjeni smo bili, naj ne gremo v Medžugorje, ker je tam policijska ura, zato smo se pozno zvečer ustavili v Imotskem. V hotelu

smo prosili za prenočišče, pa je bilo zasedeno z vojaki. Preostalo nam je samo še to, da smo pozvonili v samostanu pri Mariji Angelski. Tam so nam pripravili prostor za spanje na podstrehi. Duhovnika smo prosili, da bi za nas imel mašo, in nam je z veseljem ustregel. Ko smo poskrbeli za najnujnejše, smo odšli v Cerkev, kjer imajo orgle slovenskega mojstra Jenka. Zelo srečni smo bili, da se je maša do polnoči končala, kar verjeti nismo mogli, da se je vse tako dobro izteklo. V zahvalo smo patru Vinku obljubili, da mu naslednjič pripeljemo kaj s Karitasa za njihove otroke, ki so bili potrebni pomoči.

Romanje smo nadaljevali in srečno prispeli k Mariji. Naslednji dan so razglasili konec vojne, kar je bilo težko razumeti. Maja je župnika Ivana Londeka vprašala, kako je mogoče, da bežijo sovražniki proti Srbiji. On pa ji je odgovoril: »Ali nisi molila rožnega venca?« Maja je odgovorila: »Sem, vendar mi še vedno ni jasno.« Pater ji je rekel: »Ali nismo zmolili milijon rožnih vencev za mir?! Ali ti je sedaj vse jasno?«

Tako smo srečno prišli k Mariji in nazaj domov. Na Kninu pa smo videli obešeno hrvaško zastavo, kar je pomenilo resnično konec vojne!

Tudi med Medžugorci so spomini na pokojno Majo še vedno živi. Iz njihovih ust slišimo, kako so ji še danes hvaležni za njena dobra dela, posebej v času zadnje vojne. Poznali so jo patri, nune in domačini, h katerim je vozila romarje na hrano in prenočišče.

Med osebami, ki so Maji zelo hvaležne, je tudi frančiškanska sestra Mira Saldo, ki je v Medžugorju živela petnajst let. Od jutra do poznega večera je bila v zakristiji, v cerkvi oz. povsod tam, kjer je bila potrebna. S svojim delom si je zaslužila posebne milosti pri Mariji.

Živel je v Posušju in od tam osemnajstkrat romala peš v Medžugorje. Z njo je enkrat želela iti tudi gospa pri petinsedemdesetih letih, in sicer bosa po makadamu. Ugotovila pa je, da ne zmore več, zato je morala sestra z njo nazaj, ker gospa poti ni poznala. Ko sta se že vračali, pa je mimo pripeljal avtobus in ju pobral, tako da sta srečno prišli k Mariji. Gospa je od veselja legla na travo in jokala, ker se je vse srečno končalo.

S. Mira je z romarji doživela tudi marsikaj neprijetnega. Razumela je, da ljudje pridejo obremenjeni s svojimi problemi in iščejo ali izkoriščajo, kar jim uspe. Koliko moških se ji je predstavilo, da bi maševali! Rekli so ji, da so duhovniki, patri ali celo škof, a ker so bili brez dokumentov, jim ni

verjela, ker je pravočasno izvedela, da je tudi tu lahko laž na delu.

Spet drugi so bili problematični, psihični bolniki ali pijani. Vsakemu se je približala z lepo besedo, ga objela in pomirila. Nikogar se ni ustrašila, čeprav je bil nasilen in neotesan.

Spominja se, da se nikoli ni nikogar in ničesar bala, ker je verjela, da je zavarovana pri Mariji. Maje pa se spominja z veliko ljubeznijo in spoštovanjem, saj ve, da je tudi njim pomagala, ko je v vojnem času vsega primanjkovalo. Trudila se je, da je tudi ona Maji vedno »vrnila«, pa na drugačen način. Na primer: ko je bilo treba najti čas in prostor za slovensko mašo, je uredila po svojih najboljših močeh. Ko pa Maje ni bilo več, nas je, ko smo se najavili za slovensko mašo, vedno znova pozdravila z besedami: »Moja Maja in moji Slovenci, vse bomo uredili.«

Zdaj pa je ni več v zakristiji, ampak peče hostije za romarje. Pozdravlja vse slovenske romarje in moli za pokojne.

Marinka Turina

POROMALI SMO

LEPA DOŽIVETJA IN VELIKE MILOSTI

V začetku marca je Društvo Mir Slovenija organiziralo romanje v Medžugorje za vodiče, člane uredništva revije in za druge prijavljene. Iz bogate bere vtisov in spominov so nekateri udeleženci pripravili svoj »izsek« tudi za objavo v naši reviji. Hvala vsem!

Tema zjutraj in prijazni obrazi vseh prisotnih. Objemi. Vedela sem že po tem, da se tukaj pretaka ljubezen, človeška in Božja. Ošinila sem sliko na avtobusu in začutila radost, milo prisotnost Matere Marije. V pričakovanju prijetnih doživetij sem sedla na dodeljeno mi mesto in takrat so me oblile solze. Nisem mogla zadržati silne izpolnjenosti z milostjo in sreča nežne, materinske ljubezni se

je pretakala v solze, ki so kar same tekle ob spremljavi nežne glasbe iz Medžugorja. Vedela sem, da je to vabilo, klic moje ljubljene Matere Marije, Matere vseh nas.

Življenjske izkušnje so mi med drugim prinesle odpor do dolgih voženj, a ta vožnja v Medžugorje je potekala tako prijetno in pomirjeno, da je tudi pot postala prijetna in del veselja, ki smo ga ustvarili romarji skupaj z voditelji.

Že prvi dan nama je z mojo sostanovalko v sobi, sedaj prijateljico Milko, uspelo izgubiti se, ko sva odhajali iz cerkve. Ko sva tako taval, sva naleteli še na en naš par, ki se takrat še ni zavedal, da je tudi sam zataval. Ko smo naredili načrt »rešitve« in nihče ni nič vedel, bila pa

je že tema, se je pred trgovino, pred katero smo stali, ustavil taksist in vprašal: »Jeli vi tražite nešto?« Očitno sem delovala tako izgubljeno, da je vprašal trikrat, preden sem dojela, da sprašuje mene. Pa seveda, iščemo hotel ... zraven lekarne, a kateri že? Vsi skupaj smo končno »sestavili« njegovo ime, hotel Flowers, in taksist nas je vse, skupaj z njegovo ženo, odpeljal na odrešilno mesto počitka. Brezplačno, ker nismo imeli nič denarja pri sebi ... Tavalj pa smo ravno v nasprotno smer od našega prenočišča ...

Drugi dan se je doživljanje še stopnjevalo, posebno po sporočilu Device Marije, ki ga je prejela Mirjana. Z Milko sva na mestu prikazanja iskali čim boljše mesto. V tihem pričakovanju in molitvah se me je dotaknil globok mir, neka globlja prisotnost ... Deloma nama je uspelo celo posneti drago Mirjano. Ganila me je tudi pesem pravoslavnih duhovnikov, ki so z velikim žarom in veseljem peli Mirjani in Bogorodici. Maša in toliko ljudi različnih narodnosti, vse me je prevzelo, iskanje prostora pa tudi utrudilo. Najlepše pa mi je bilo malo klečati in predvsem sedeti kar na tleh v času adoracije. Stiskali smo se, peli in se povezovali z Najsvetejšim. Zase sem v tej uri notranjega pogovora marsikaj spoznala.

Vzpona na Križevac in Podbrdo sta bila blagodejna in nežna. A milina

nežne Marijine prisotnosti je bila na Podbrdu zame najbolj privlačna ... Tam bi kar ostala ... Zelo težko se mi je bilo posloviti, odhod sem doživela kot žrtev, ki je nujna ... Poskušam razumeti vidce, ki pogrešajo nebeško mater, ko pa že kip, ki jo predstavlja, tako »žari«.

Nazadnje mi je »uspelo«, da sem se še enkrat izgubila, tokrat sama, sem pa tako prehodila kar precej Medžugorja in na koncu posedela še v prijetni družbi.

Nazaj grede smo si delili osebne izkušnje in doživljanja ter odkrivali, koliko milosti smo prejeli.

Zahvaljujem se vsem, ki so skrbeli za naš telesni blagor, gospodu Krečiču za duhovno vodstvo in vodički Tanji.

Mateja

Kot na vsakem mojem romanju, je bil tudi tokrat cilj srečati se z Bogom na »štiri oči«. Tega sem bil deležen v veliki meri.

Dve stvari pa sta se me še posebej dotaknili. Najprej Marijino sporočilo na videnju, ki smo mu bili priča. Da nas Bog ljubi, sem že vedel in v veliko primerih tudi praktično izkusil. Postavilo pa se je vprašanje, kakšna pa je moja ljubezen do njega. Kako mu Njegovo brezmejno ljubezen vračam? Kaj sem pripravljen za to ljubezen storiti?

Druga stvar pa je sporočilo, ki sem ga »izzrebal« na avtobusu. Govori mi, naj bom pričevalec. V teh dneh po

romanju mi je jasno, da moram biti ne pričevalec z besedami, ampak s svojim načinom življenja.

Naj povem, da mi je bilo romanje zelo všeč tudi po organizacijski plati. Tudi družba je bila super. Tista prava romarska. Še posebej pa hvala za »krunico« z mojim imenom. Je že v vsakodnevni uporabi.

Tanja, hvala za čudovito romanje.

Pavle

Na povabilo prijateljice sem se v trenutku odločila za romanje v Medžugorje; tako je, ko pokliče Marija.

Res pa je, da je v meni že nekaj časa tlela želja po ponovnem obisku etga svetega kraja in ta termin je bil zame ravno pravšnji – med šolskimi počitnicami (ker delam v šoli).

Zame je Medžugorje cel svet in hkrati najbolj intimen prostor, kjer sem lahko taka, kot sem, kjer se

počutim »najbolj doma« in kamor se vedno znova rada vračam.

Medžugorska cerkev je kot naša mati Marija, ki razprostira svoj plašč in nas vse sprejema v svoje naročje. Lepo je biti v njenem naročju. Lepo je biti v družbi soromarjev.

Hvala vam.

Marija Maruša Maraž

Zahvaljujema se društvu MIR, še posebej voditeljici romanja Tanji za dobro organizirano in vodeno ter doživeto romanje. Za duhovno vodenje romanja se zahvaljujema duhovniku Primožu Krečiču. Res sva zadovoljna z vsem, kar sva doživela. Še posebej doživeta pa je bila prisotnost na videnju, ki ga je imela vidkinja Mirjana v soboto, 2. marca 2019.

Hvala vsem.

Andrej in Marija

Hvala Tanji in vsem njenim sodelavcem za res lepo romanje!!

Dotaknila se me je misel: »Bodite moji apostoli (moje priče), da ste (tako) odsev moje ljubezni.«

Na romanju je bilo res lepo, še posebej, ker sem bil prvič prisoten na Mirjaninem videnju. Sporočilo, ki ga je tokrat dala Marija, me je nagovorilo, prav tako pa tudi obe noči pri (Ajdičevem) križu in kipu, na obeh krajih (šel sem v »lastni režiji«).

Vojmir

Za nami je enkratna dogodivščina romanja. Ko zbiram v sebi vse vtise, ne morem mimo dejstva, da brez Tanjinega vodenja in organizacije tega zagotovo ne bi bilo. Hvaležna sem ji za tako čudovito izbiro mojega sosedu v avtobusu, pa tudi v penzionu. Hvala tudi za domiselne oblike medsebojnega spoznavanja in povezovanja romarjev ter za izvirno darilo ob koncu. Hvala za vse žrtve, ki so potrebne za izvedbo takega romanja. Želim ji še obilo tako dobrih romanj. Naj ji bo Gospod bogat plačnik, Mati Marija pa milostna priprošnjica.

Hvaležna romarka Elica

Do zdaj sem vedno hodil v Medžugorje prosit in spraševat Marijo za nasvet, ji predajat svoje težave, probleme, strahove in vedno sem kaj dobil, doživel, občutil.

Tokrat pa sem se šel zahvaljevat. Pričakoval nisem ničesar in tudi dobil nisem ničesar. Nenavadno mi je bilo to, da nisem prav nič doživel. Niti na videnju ne, čeprav sem bil v neposredni bližini Mirjane. Bil sem s srcem pri stvari, a v meni se ni dogajalo nič. Le mir, spokojnost, tišina. Marija že ve!

Branimir Bitenc

Foto: Vojmir, Herman, Dani

Marec-april 2019

31

POROMALI SMO

VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Bližalo se je romanje z vodiči v Medžugorje. Ker pa sem se ravno štiri dni pred tem vrnila od tam, sem se ob notranjem klicu, da spet grem, spraševala: »Marija, kaj mi želiš sporočiti, saj sem komaj prišla od tebe? Zakaj me spet kličeš na to pot?« Pa sem dobila še spodbuden klic dveh vodičk, v srcu pa sem že dolgo nosila željo, da osebno spoznam starejšo vodičko ... Končni rezultat vsega tega je bil, da sem 1. marca spet sedela na avtobusu za Medžugorje.

Že naslednji dan sem spoznala, da me je Marija poklicala, da bi bila tam njeno skrito orodje, ker je imela vidkinja Mirjana videnje.

Dobro uro in pol pred prikazovanjem sva bili s »cimro« že pri plavem križu. Od samega kraja prikazovanja sva bili oddaljeni 15 m. »Cimra« se je oddaljila, sama pa sem sedla na skalo. Namenila sem se zmoliti rožni venec Predragocene Krvi, in to čim bolj potihoma. V svoji notranosti pa

sem zaslišala glas: moli glasno, goreče in vse tukaj zbrane oblivaj s Predragoceno Krvjo. Začela sem moliti. Molila sem tako goreče, kot še nikoli. V trenutku so se mi vsi ljudje neizmerno zasmilili. Začele so mi teči solze in zelo, zelo mi je bilo težko. Začutila sem, kako zelo žalostna je naša Mati, ko nas opazuje in gleda. V času molitve sem v duhu podoživljala njeno žalost in skrb za nas. Zelo mi je bilo žal, ker s svojimi grehi žalimo njenega Sina Jezusa. S svojimi skromnimi močmi sem ga skušala potolažiti tako, da sem vse oblivala z njegovo Predragoceno Krvjo, ki teče iz njegove svete glave. Kdaj je potekalo videnje, ne vem. Vem pa, da je bila Mati pri vseh nas. Sama sem imela nekaj dvomov glede priprave in organizacije nadaljnjih romanj. Vse sem izročila v Marijine roke. Če bo Marija rekla ja, bo ja, če bo rekla ne, bo ne. Jasne odgovore sem dobivala enega za drugim.

Ko smo krenili na Križevac, so bile

moje noge lahke kot noge deset let starega otroka (sicer imam z njimi zdravstvene težave). Drugi odgovor sem dobila v zgledu starejše vodičke, ki je z dvema palicama premagovala pot na Križevac. Na njenem obrazu je bil mir, od nje je odsevala predanost v Božjo voljo: »Glej, prihajam, da izpolnim Tvojo voljo, Gospod!« V moji notranjosti se je oglasilo vprašanje: zakaj dvomiš, pred seboj imaš zgled, enostavno hodi. Naslednji odgovor mi je dal spovednik: »Kjer je strah, tam je na delu oče laži. Mož naj vodi, ti mu pomagaj!« Naslednji odgovor mi je dalo pričevanje botra Iveka: »Ne bojte se, ne skrbite, Marija bo poskrbela za vse. Ona že ve, kaj potrebujemo!« Zadnji odgovor, jasen kot beli dan, je bil napisan na listku, ki smo ga dobili, ko smo se vračali iz Medžugorja: »Jaz vas kličem, ni pozno. Bog vas bo blagoslovil in vam bo dal stoteren sad, če zaupate vanj.«

Na tem romanju sem dobila milost spoznanja, da je potrebno vsakega romarja izmoliti, se zanj žrtvovati, postiti in v ta namen opraviti čim več svetih maš. Moram reči, tudi prej sem molila in se postila, vendar sem to jemala kot samoumevno. Zdaj pa sem začutila, da temu ni tako. Kajti za vsako dušo, ki mi je poslana na pot, bom morala dajati odgovor. Zelo važno je, da so romarji izmoljeni in da jim dajem dober zgled z svojim življenjem, koliko jih je, pa sploh ni

pomembno. Zato prosim Devico Marijo, da bi ji bila čim bolj podobna v molitvi, ponižnosti, miru, tišini, postu in dostojanstvu. Da bi spregovorila samo takrat, ko bo potrebno, in da bi vsako mojo besedo vodil Sveti Duh. Spoznanje sem dobila, da naj romanja potekajo v čim večji zbranosti in tišini. Samo tako se boda srca lahko odprla Božji milosti.

Ob drugih vodičih sem začutila mir, radost, veselje in globoko pripadnost Nebeški materi. Hvala vam, da sem smela biti del vaše družine.

Hvala Očku in nebeški Mamici za vse prejete milosti. Čeprav sem včasih precej uporen otrok, nikoli ne obupata nad mano, pa če sem še tako slabotna.

Nebeški Očka nikoli ne obupa nad nami, Mati nas vedno spremlja s svojim milim pogledom, za nas posreduje in nas nežno vabi, da se vsi vrnemo k njej DOMOV.

Ivanka

Bralce revije Mir – Odmev Medžugorja, medžugorske romarje, Marijine častilce in častilce njenega Sina Društvo Mir Slovenija vabi na

**6. MARIJIN DAN V ADERGASU, župnija VELESOVO na Gorenjskem,
ki bo v soboto, 8. junija 2019.**

Okvirni program:

- 9.00 Molitev rožnega venca
- 10.00 Nagovor gosta
- 11.30 Sveta maša
- 12.30 7-krat Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu, blagoslov predmetov
- 12.45 Molitev za ozdravljenje pred Najsvetejšim
- 13.30 Zaključek

Pot do Adergasa (koordinate: 46°16'15.67"N 14°27'53.8"E):

Peljete se po avtocesti proti Gorenjski – iz Ljubljane proti Kranju.

Varianta 1: izvoz 11 – Vodice, v Vodicah smer Brnik, peljite skozi Spodnji in Zgornji Brnik, smer Cerklje na Gorenjskem, v Cerkljah mimo cerkve in levo za smer Visoko/Adergas. V vasi Češnjevce je desno odcep za Adergas.

Varianta 2: izvoz 9 – Kranj vzhod, peljite proti Šenčurju, sredi vasi peljite za smer Trata pri Velesovem.

Vse bralce prosimo za molitveno podporo, da bi ta dan izpolnil svoj namen.

Marec-april 2019

35

Z MARIJO BEREMO SVETO PISMO

**»KAR KOLI ŽE DELATE, DELAJTE IZ SRCA,
kot da delate za Gospoda, ne za ljudi ...« (Kol 3,23)**

Medžugorski vidci trdijo, da je med enim od prikazovanj Marija jokajoč rekla: »Pozabili ste Sveto pismo!« Prebirajmo skupaj Staro in Novo zavezo, da bi spoznali Očeta, Sina in Svetega Duha.

Kakšne asociacije v nas vzbudita besedi delo ali služba? Pogosto negativne: prizadevanje, napor, trpljenje, slaba plača, dolgčas, izkoriščanje, podtikanje, zavist, mobing, nepravilnost ... Vse to so posledice greha. V začetku, ko je Bog ustvarjal iz ljubezni in z veseljem, je vse naredil zelo dobro in užival v vsem ustvarjenem; tako je tudi človek moral biti kreativen, inovativen, delal je samo dobro in vse je dobro naredil. Tako je v svojem delu našel veselje in zadovoljstvo. Človekov dvom pa je povzročil padec, po katerem je vse popačeno, tudi človeško delo.

Človeku je delo napor, trudi in znoji se ob njem (gl. 1 Mz 3,17.19). Človeško delo ni samo sebi namen, ampak je sredstvo za višji cilj. Če ga tako razumemo, se približujemo prvotnemu Božjemu namenu. Primer takšnega dela najdemo pri svetem Pavlu. Da bi bil neodvisen v svojem poslanstvu oznanjevalca, je delal s svojimi rokami, insicer je izdeloval šotore (Apd 18,3). Korinčanom je pisal: »Utrujeni smo, ker delamo z lastnimi rokami (1 Kor 4,12). Tudi nismo zastoj jedli kruha pri nikomer, ampak smo trudoma garali noč in dan, da ne bi bili v breme komu izmed vas. (1 Tes 2,9; 2 Tes 3,8). Pavel iz izkušnje govori o praktičnih pogledih delovnega življenja in doda: »Kdor dela, temu se plačilo ne daje po milosti, ampak kot dolžno izplačilo« (Rim 4,4). Prav tako vabi k pravičnosti: »Kdor noče

delati, naj tudi ne jé« (2 Tes 3,10). Prav nič ga ne vznemirja to, kaj mu bodo ljudje rekli.

Njegove oči so usmerjene h Kristusu. »Karkoli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi« (Kol 3,23). Besede, kot so delo, služba, delati, v Marijinih sporočilih najdemo vsaj tridesetkrat. V njih najdemo Pavlov realizem in nadnaravno motivacijo. Marijina sporočila vabijo k delu, ki je oplemeniteno z molitvijo, usmerjeno k Bogu Stvarniku skladno s prvotnim Božjim namenom. »Molite in delajte tako, da bo vaše srce hrepenelo po Bogu Stvarniku, ki je pravi počitek vašega telesa in duše« (25. 7. 2008). Prvo sporočilo, v katerem se omenjata delo in služba, je iz julija 1984. Vabi nas, da z molitvijo

opravljamo svoje delo, tedaj ga bo tudi Bog blagoslovil. (5. 7. 1984) Brez Božjega blagoslova ne moremo opravljati svojega dela (10. 4. 1986; 25. 5. 2001) »Tekate, delate, zbirate, a brez blagoslova. Vi ne molite!« (25. 7. 2008)

Brez molitve je delo utrujajoče, izčrpavajoče in v končnih konsekvencah tudi nerodovito. Zato nam Marija govori, naj se ne izogibamo molitve z izgovorom, da imamo veliko dela (25. 1. 1999). Razume nas, da je delo na njivah naporno in izčrpava ljudi, toda prav zaradi tega vabi k molitvi, ki daje počitek (30. 5. 1985). Pri svojem delu je potrebno postaviti Boga na prvo mesto (25. 12. 1987) in Bog bo deloval po nas (25. 7. 1985; 6. 3. 1986).

Svoje delo moramo opravljati odgovorno: »Vsak bo zase dajal odgovor« (8. 5. 1986). Nekaj podobnega najdemo tudi v knjigi Razodetja: »...da povrnem vsakomur po njegovem delu« (Raz 22,12). Marija nas vabi, da v svojem srcu delamo enako skrbno kot na njivah (25. 4. 1985, 17. 10. 1985). Vabi nas, da delamo na sebi, na svojem osebnem spreobrnjenju (21. 11. 1985, 25. 9. 1985, 25. 4. 2000, 25. 2. 2002, 25. 8. 2009, 25. 9. 2009).

Vabi nas na delo v Cerkvi, ne z besedami, ne z mislimi, ampak z zgledom. Vabi nas, da bi delali za odrešenje sveta, za širjenje odrešenja, za Boga in Njegovo kraljestvo, da bi tako čim več duš spoznalo Jezusa in Njegovo ljubezen (31. 10. 1985, 25. 2. 1993, 25. 5. 1996, 25. 8. 2000, 25. 2. 2002, 25. 5. 2008). Prav to nam govori tudi Jezus. Odraščal je v obrtniški družini kot tesarjev sin (Mt 13,55). Tudi sam je delal kot tesar (Mr 6,3), toda ko je oznanjal Božje kraljestvo, ni govoril o delu, ki daje minljive sadove, ampak se je osredotočil na notranje, duhovno delo, ki ima za svoj cilj večnost. Nekaj podobnega najdemo tudi pri Pavlu: »Ljubljani moji, s strahom in trepetom delajte za svoje odrešenje« (Flp 2,12).

Ko so Jezusa v Kafarnaumu vprašali: »Kaj naj storimo, da bomo delali Božja dela?«, jim je odgovoril: »Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed,

ki ostane za večno življenje ... Božje delo je to, da verujete.« (Jn 6,27–28). Jezus je prišel dopolniti delo tistega, ki ga je poslal, to pa je odrešenje in odkupitev človeka. (Jn 4,34; 5,36) Končno pa je tudi duhovni smisel človeškega dela imeti svoj »delež«, svoj prispevek v Božjem stvarstvu, v ustvarjanju novih nebes in nove zemlje.

Lidija Paris

Glasnik mira 11/2010

Prevedla Petra Černivec

8. MEDNARODNO ROMANJE ZA INVALIDNE OSEBE "V MARIJINI ŠOLI" 2019

Res ni več daleč!

Dnevi od 6. do 9. junija so letos tisti, ki so v Medžugorju namenjeni romarjem – invalidom, ki se bodo že že osmič zbrali pri Kraljici miru. Nekaj vas je že pohitelo s prijavi, ostali boste še premislili. Zaenkrat vam več od tega, torej kdaj in od kod romamo (iz Ljubljane – Tivoli 6. junija ob 5.00 zjutraj, iz Kopra pa po dogovoru z Nevenko), ne morem povedati. Predvidevam pa, da bo vse znano proti koncu meseca aprila, zato vse vabim, da **28. aprila ob 19.00 na Radiu Ognjišče** prisluhnete oddaji Vstani in hodi, v kateri bomo povedali več.

Tukaj bi rad poudaril še nekatere druge stvari. Zelo pomembna je duhovna priprava na romanje. V ta namen vam priporočam, da opravite devetdnevnic. Izberite si jo sami, po lastnih možnostih, presoji in želji. Na poti nas bo povezovala molitev in pesem, dobrodošel pa bo tudi pogovor. Tisti, ki smo bili že večkrat na tem romanju, bomo uvidevno pomagali tistim, ki bodo prvič med nami.

Za to pot potrebujemo osebne dokumente: veljavno osebno izkaznico ali potni list ter urejeno zdravstveno zavarovanje za tujino. (Listina je brezplačna in se lahko

naroči prek interneta, na www.zzzs.si, ali pri referentu na območnih enotah oz. izpostavah zavoda ZZZS z veljavno slovensko kartico zdravstvenega zavarovanja.) Poskrbite, da dokumentov ne pozabite, in pravočasno preverite, ali so še veljavni. Na poti in v Medžugorju lahko plačujete z evri. Prosim vas, da ima vsaka invalidna oseba le enega spremljevalca, ker bo za več oseb potrebno doplačati, tako kot lani. Organizator je pač povedal svoje zahteve, sicer pa velikodušno razširil svoje roke za sprejem bolnikov in invalidov.

Kot prejšnja leta tudi letos nagovarjamo dobre ljudi, ki bi bili pripravljeni prispevati kak evro za prevoz. Tega je namreč treba plačati, marsikateri invalid pa tega ne zmore. Na srečo sta prenočišče in hrana za invalide dar domačinov, ki se na ta način zahvaljujejo Gospe za milosti, ki jim jih deli. Če bi kdo od bralcev revije Mir kaj prispeval v ta namen, naj me, prosim, pokliče. Vsem Bog povrni!

Za dodatne informacije in prijave kličite: **Jurij 041/515-070** ali pišite na jurij.bam@gmail.com **Prijave** se zbirajo **do zapolnitve prostih mest**.

Jurij

Marec-april 2019

39

RAZMIŠLJANJE

Kot si dan začel z molitvijo, ga z molitvijo tudi končaj. Če izpustiš večerno molitev zaradi nemarnosti ali lenobe, potem si zelo nehvaležen Bogu, ki te je ves dan milostno varoval.

V imenu Očeta, Sina in Svetega Duha. Amen.

Zahvaljujem se Ti, predobri Bog, za vse dobre, s katerimi si me danes obdaril. Tvoja usmiljena roka mi je podarila življenje in vse v življenju. Priznam, da Ti nisem vedno hvaležen, niti nisem stanoviten v svojem krščanskem življenju. Včasih po nepotrebnem godrnjam in se jezim. Razsvetli, preljubi Bog, mojo pamet in daj mi milost, da se spomnim vseh grehov, ki sem jih danes storil. Daj, da se s skesanim srcem pokesam, ker sem s svojimi grehi užalil Tebe, svoje največje dobro.

Na kratko si izprašaj vest. Si morda opustil kaj, kar bi mogel ali moral storiti? Vprašaj se, v kakšnih okoliščinah si danes bil ... Si se sam izpostavil grešni priložnosti? S kom si se družil? Kakšen si bil do svojih bližnjih? Kako si opravil svoje

molitve? Kako si opravljal svoje dolžnosti? Kako je bilo danes s tvojo ponavljajočo se težavo, napako?

Blagoslovi me, Bog, po svojem velikem usmiljenju. Poznam svojo grešnost, poznampa tudi Tvoje neizmerno usmiljenje. Moj Jezus, kesam se iz vsega srca, ker sem užalil Tebe, svojega Boga, največje dobro, ki ga ljubim bolj kot vse ostalo. Odpusti mi, Jezus, odpusti! Trdno sem odločen, da se bom v prihodnje po Tvoji milosti varoval vsakega greha.

Varuj nas in brani, Gospod, ko bedimo. Daj, da bomo to noč tudi mirno in dobro spali. Obišči, prosimo Te, Gospod, to noč naše prebivališče in od njega odvrni vsako sovražnikovo zasedo. Naj v njem prebivajo Tvoji sveti angeli, ki naj nas varujejo v miru, Tvoj blagoslov naj bo vedno nad nami. Amen.

Božji angel, ki te je meni kot zaščito dal dragi Bog, varuj me in razsvetluj me na vseh mojih življenjskih poteh.

Vsi svetniki in svetnice Božje, sveti _____, moj zavetnik, molite zame, varujte me pred vsakim zlom, ki napada dušo ali telo, in pripeljite me v večno življenje.

Gospod, obvaruj me nagle in nenadne smrti, brani me pred vsakim zlom, privedi me v večno življenje, dušam naših rajnih pa podeli večni mir. Amen.

Vir: www.medjugorje-info.com

»MOJ SIN JE RESNIČNI MIR ...«

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinem sporočilu 2. marca 2019

Dragi otroci, imenujem vas apostole svoje ljubezni. Kažem vam svojega Sina, ki je resnični mir in resnična ljubezen. Sporočilo je lepo, a na koncu je Mirjana povedala, da je bila Marija zelo žalostna. Torej jo moramo tolažiti. Njena žalost je v tem, da je razočarana. Potem ko nas že leta naziva »apostole moje ljubezni«, čuti, da nismo pravi apostoli, da ne delamo tega, za kar nas prosi, da ne živimo tako, da bi bili na poti svetosti, ki nam jo pripravlja že 38 let.

Na pepelnično sredo smo pričeli postni čas in smo povabljeni, **da tolažimo Njeno srce.** Ko nas kliče »apostoli moje ljubezni«, se zdi, kot da je na tem, da bi obžalovala, da nas je tako klicala. Vendar je še čas, da postanemo apostoli njene ljubezni! Prišla je, da bi nas vodila k Jezusu. V

postnem času se pustimo voditi k Jezusu. Vprašala sem Vicko, kako dobro živeti post. Seveda je dobro, da spremenimo svoj prehranski načrt, se odpovemo razvadam ..., ni pa to bistvo. Rekla je: »Glej Jezusa! Kontempliraj ga v Njegovem križevem potu, in ga vprašaj: 'Jezus, kaj lahko naredim za Te? Kaj pričakuješ od mene? Pokaži mi, kako Ti lahko pomagam, kako Te lahko tolažim. Kako lahko nosim droben delček Tvojega križa, da bi se lahko Ti malo oddahnil? Kaj dobrega lahko naredim, da bi Ti pomagal v Tvojem poslanstvu odrešenja človeštva? Kje je moj delež v tem Tvojem poslanstvu? Želim sprejeti ta delež. Pokaži mi, kaj lahko naredim za Te.'« Če premišljujemo (kontempliramo) trpečega Jezusa, ni mogoče, da nam ne bi prišlo vsaj nekaj v srce. Marija

pravi, da nas bo vodila in da nam bo pokazala svojega Sina. Postajamo tisto, kar kontempliramo.

Moj Sin je resnični mir. Koga ne žeja po miru? Kdo si ne želi biti v miru, imeti mir srca? Pravi mir – napolnitev srca z mirom – pomeni imeti Boga v srcu, ki zapolni ves prostor v njem. Naše srce je neskončno prostorno, ker je sposobno sprejeti Boga. To je nekaj, česar ves svet ne more narediti. Vesolje v vsej svoji veličini ne more imeti Boga, **jaz, mala duša, ustvarjena po Božji podobi**, pa ga lahko imam! Tudi vsi ostali ljudje lahko imajo Boga v sebi. Vi vsi lahko imate Boga v sebi. In ko Bog napolni srce, zapolni vrzeli, izpolni praznino, takrat imamo mir. Marija Jezusa imenuje »resnični mir«. Ko se bomo torej obrnili k

Njemu, ne bomo več iskali miru drugje, ker je On pravi mir. On je izvor miru. In kdo nam posreduje ta Božji mir? Devica Marija! Mali Jacinti je po šestih prikazovanjih v Fatimi rekla: »Povej ljudem, da mir prihaja na zemljo po meni.« To je vloga, ki ji jo je dal Stvarnik.

Ker je Bog ljubezen, smo zaznamovani z ljubeznijo in imamo neustavljivo željo po ljubezni. Vsi si v globini svojega srca želimo ljubezni, tudi neverniki, kriminalci, vsi ... Jezus je mir! Vsakokrat, ko kontempliramo Jezusa, posebej v sveti evharistiji, vsakič ko gledamo Jezusa v duhu in s srcem, sta tam mir in ljubezen, ki prideta v naše srce.

Kot Mati vas po Božji milosti želim voditi k Njemu. Tu izraža nekaj, česar nas ni prav pogosto prosila, ko pravi,

da nas vabi, »**da opazujete sebe, izhajajoč iz mojega Sina, da s srcem gledate vanj**«. Glejmo Jezusa, pustimo se preiskovati Svetemu Duhu, vprašajmo Jezusa, kako nas On vidi ... Pomembno je, da se ne oziramo na to, kaj mislijo drugi, saj se sicer prilagajamo svetu. Prilagajamo se raje Kristusu. Kliče nas, da bi se spremenili in postajali čim bolj podobni Kristusu. To je za našo večnost. Ali razumete, da je večnost zelo dolga, da vas vabi stopiti na pot svetosti, ki pomeni srečo, biti ena stvar z Bogom in z vsemi svetniki, angeli ... Ali ste razumeli, da je to cilj vašega življenja? Če imate kak drug cilj, kot je npr. bogastvo, moč, vpliv ali kaj drugega, kar ni usmerjeno k svetosti in nebesom, sledite napačnemu načrtu.

Z opazovanjem sebe se lahko izognemo vicam, saj med »preiskovanjem« sebe vidimo svoje nedoslednosti in začnemo skrbeti za nego duše. Preiskava je potrebna zato, da se odločimo za spremembe.

Otroci moji, kličem vas, da bi dojeli, da živite zahvaljujoč mojemu Sinu, po Njegovi ljubezni in žrtvi. Življenje prihaja od Njega, ni drugega življenja zunaj Njega. Če ne bi šel na križ, ne bi bilo življenja.

Vi želite od mojega Sina, da bi vam bil milostljiv, jaz pa VAS kličem k usmiljenju. Ne smemo pozabiti, da smo lahko usmiljeni, ker prejemamo usmiljenje. Nismo usmiljeni, prosimo

pa za usmiljenje. Devica nas vabi, da bi bili dobri s seboj, da bi si odpustili. Sprašuje, koliko časa nas Ona prosi, da bi odpuščali in ljubili vse ljudi, ki jih srečujemo. Ne moremo ne odpuščati, obenem pa prositi za odpuščanje. Koliko krat nas Marija med svojimi prikazovanji prosi za bratsko ljubezen?! **Ali sedaj razumete, zakaj je bila tako zelo žalostna?**

Devica dodaja: »**Ko boste s srcem dojeli moje besede, boste dojeli in spoznali pravo ljubezen in boste mogli biti apostoli te ljubezni, moji apostoli, moji dragi otroci.**« Ko beremo sporočila s srcem, si jih vtisnimo vanj in si jih prizadevamo zapomniti. Ko bomo spoznali pravo ljubezen, bomo lahko **končno** postali apostoli njene ljubezni.

Tolažimo njeno srce! Prve sobote v mesecu (pet prvih sobot) so po Fatimi priložnost za zadoščevanje Marijinemu Srcu zaradi bogokletja proti njenemu brezmadežnemu spočetju, kletve proti Marijinemu devištvu in kletve proti njenemu materinstvu Božjemu Sinu (pogoji so objavljeni na: http://www.sticna.com/vrtnice/prve_sobote.html).

Pa še o tem, kaj je Marija rekla o **postu, ko je govorila molitveni skupini**, ki jo je ustanovila Ona sama. Skupina se je zbirala pet let, bila je sestavljena iz mladih oziroma otrok. Prosila jih je, da bi delali

nekatero **zelo konkretne stvari** – duhovno in materialno – za pomoči potrebne. Med drugim jim je rekla, da naj naredijo zelo dobro torto in jo nesejo k revni družini. Učila jih je **spoznavati Jezusa prek evangelija**. V evangeliju je Jezus. Zato je branje tako zelo pomembno.

Naše postne odločitve so lahko:

Branje evangelija. To je beseda življenja. Posameznih stavkov, ki se vas bodo najbolj dotaknili, se naučite na pamet.

Povabilo staršem: **Starši, vzemite si čas za svoje otroke!** Danes je veliko otrok, ki imajo starše, pa so sirote, ker so njihovi starši sicer tu, s srcem in z mislimi pa so drugje. Otroci potrebujejo vašo ljubezen, potrebujejo vašo prisotnost, vašo pozornost. Če ne bo staršev, ki bi jih sprejeli in imeli radi, bodo iskali ljubezen drugje, kar ni vedno uspešno.

Poglejte dobro, **kaj lahko naredite za duše v vicah**: lahko darujete mašo ali molite devetdnevnic. **Delo za duše v vicah je pomembna karitativna dejavnost**. Je pa tudi nagrajena, kajti duše v vicah, ki so tudi z našo pomočjo po Božji milosti rešene, molijo za nas. Priporočljivo je, da za duše v vicah **molimo litanije vseh svetnikov**. Za družine in za Cerkev je **zelo priporočljiva 30-dnevnic k svetemu Jožefu, prav tako litanije svetega Jožefa**. Molimo k njemu, ker je pravičen mož. Je Jud,

ki je učil svojega otroka, Jezusa, o tori. Sveti Jožef je zelo močan, za številna vprašanja in težave. Sveti Jožef je mogočen priprošnjik.

Na koncu spomnimo na besede Device, **da bi prosili Boga, da bi bili dobri, da bi nas naredil usmiljene, milostljive**. Spremenimo svoje življenje kot Zahej, ki je našel svoj pravi zaklad v Jezusu!

Pripravila: Marta Ciraj

Vir:

<http://www.enfantsdemedjugorje.fr/m-edjugorje-direct-du-3-mars-2019-2/>

ROMANJA

Od 23. do 26. aprila. Odhodi avtobusa: Celje – Tepanje – Maribor – Slovenska Bistrica – Makole – Poljčane – Rogatec. Duhovno spremstvo: Toni Kmet. Prijave in informacije: 030/371-375.

Od 23. do 26. aprila vseslovensko romanje v Medžugorje po veliki noči. Poglej za svoj najbližji kraj: http://prenova.rkc.si/images/plakati_prireditv/romanje-medzugorje/SLOVENIJA_ROMA_V_MEDZUGORJE_2019.pdf

Od 25. do 28. aprila, vsakoletno romanje za domovino. Odhod v četrtek, 25. aprila, ob 5.00 iz Ljubljane, parkirišče Dolgi most. Duhovno vodstvo romanja: minorit p. Damjan Tikvič. Dodatne informacije in prijave: Gašper 041/884-500 ali na mail: medzugorski.romar@gmail.com

Od 26. do 28. aprila, za nedeljo Božjega usmiljenja. Odhod v petek ob 3.30 zjutraj iz župnije Sv. Duh pri Škofji Loki, iz župnije Cerklje na Gorenjskem ob 4.00, nato preko Vodic (4.15), Ljubljane-Šentvida (4.30), Grosuplja (5.00), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Povratek v nedeljo pozno zvečer. Z nami bosta župnika obeh župnij, mag. Jernej Marenk in g. Franci Alič. Informacije in prijave: v župniji Sv. Duh pri Škofji Loki, v župniji Cerklje na Gorenjskem, na e-naslov romanje.medzugorje@gmail.com ali na telefon Tanja 041/487-210 (po 17. uri).

Od 27. do 30. aprila. Odhod ob 5.00 zjutraj iz Begunj, nato preko Radovljice, Kranja, Grosuplja in Žužemberka do Vinice ter naprej v Medžugorje, kamor prispemo v popoldanskih urah. Duhovno vodstvo. Dodatne informacije in okvirni program ob prijavi na: Jurij 041/515-070 ali jurij.bam@gmail.com

Od 27. do 30. aprila. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 30. aprila zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 29. aprila. do 2. maja, z župnijo Poljane nad Škofjo Loko. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petracerhivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 1. do 2. maja, za Mirjanino videnje. Odhod iz Novega mesta v sredo, 1. maja, ob 5.00, nato pot čez Metliko, Semič, Črnomelj, Vinico. Povratek 2. maja v večernih urah. Dodatne informacije in prijave: Branka 040/844-317.

Od 1. do 4. maja. Odhod iz Ljubljane 1. maja dopoldan, prihod 4. maja 2019 zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686

Od 2. do 4. maja. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, prihod 4. maja v poznih večernih

urah. Romanje bo potekalo v zbranosti in tišini. Premišljevali bomo o Marijinem življenju in se odpočili na njenem Srcu. Prijave in informacije: Ivanka 070/766-577.

Od 3. do 5. maja. Odhod iz Ljubljane ob 5.30, vrnitev v nedeljo zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petracerivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 3. do 6. maja. Odhod ob 4.45 z avtobusne postaje v Novi Gorici, ob 5.00 iz Rožne Doline. Prijave: g. župnik Jože Markuža 0039-040-229-166, Darko 0039-048-132-121 ali 0039-370-320-13-05 ali slovenska tel. št. 051/893-654 in Ana 05-302-25-03. Slovenski državljani potujejo z veljavno osebno izkaznico.

Od 10. do 12. maja. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 12. maja zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 1. do 2. junija, za Mirjanino videnje, romanje za Dolenjsko in Belo krajino. Odhod iz Novega mesta v soboto, 1. junija, ob 4.00, nato pot čez Metliko, Semič, Črnomelj, Vinico. Povratek 2. junija v večernih urah. Dodatne informacije in prijave: Branka 040/844-317.

Od 23. do 26. junija, za obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 23. do 26. junija, za obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Ljubljane ob 12.00, vrnitev v sredo zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petracerivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 24. do 26. junija, za obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 26. junija zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 19. do 21. julija. Odhod iz Ljubljane ob 5.30, vrnitev v nedeljo zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petracerivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 2. avgusta, za Mladifest. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 2. avgusta zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 6. avgusta zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 1. do 6. avgusta, za Mladifest. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: petracerivec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 13. do 16. avgusta, s skupnostjo Totus tuus. Romanje je namenjeno mladim, mladim po srcu in družinam (za varstvo poskrbljeno). Vabljeni tudi tisti, ki niso člani te skupnosti in želijo Medžugorje doživeti drugače. Duhovno vodstvo. Prijava in informacije: petracernevec.tt@gmail.com ali Petra 030/308-686.

Od 13. do 15. septembra. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, prihod 15. septembra v poznih večernih urah. Romanje bo potekalo v zbranosti in tišini. Premišljevali bomo, kako sprejeti križ. Prijave in informacije: Ivanka 070/766-577.

Od 20. do 22. septembra. Odhod v petek ob 3.50 iz Smlednika, preko Medvod (4.00), Ljubljane-Šentvida (4.30), Ljubljane-Rudnika (4.40), Grosuplja (5.00), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Prihod nazaj v nedeljo pozno zvečer. Z nami bo duhovnik msgr. dr. Blaž Jezeršek. Informacije in prijave na romanje.medjugorje@gmail.com ali na telefon Tanja 041/487-210 (po 17. uri).

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 61000-0020667555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2019

Za **naročanje ali odjavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu <http://www.medjugorje.si>

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

20. februarja 1986: »Dragi otroci! V drugem sporočilu postnega časa vas vabim, da bi obnovili molitev pred križem. Dragi otroci, jaz vam dajem posebne milosti, Jezus pa s križa posebne darove. Vzemite jih in uporabljajte! Premišlujte Jezusovo trpljenje in se v življenju združite z Njim. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Dar za revijo 2€